

Sygn. akt VI1 U 774/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2019r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. (...) w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dorota Witkowska
Protokolant:	stażysta Magdalena Karpik

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2019 r. w G.

na rozprawie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zasiłek chorobowy

z odwołania od decyzji z dnia 26 czerwca 2018 r., znak (...) - (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powodowi K. K. prawo do zasiłku chorobowego w okresie od 8 czerwca 2018 roku do 15 czerwca 2018 roku.

VI1 U 774/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 26 czerwca 2018r. odmówił K. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 8 czerwca 2018r. do 15 czerwca 2018r. z uzasadnieniem takim, że lekarz orzecznik ZUS orzekł, że niezdolność do pracy K. K. ustała z dniem 7 czerwca 2018r.

/decyzja k. 9 w aktach ZUS/

Od powyższej decyzji odwołał się powód K. K. i wniósł o „wypłatę świadczenia chorobowego” za okres objęty decyzją.

W uzasadnieniu odwołania powód opisując swój stan zdrowia, zarzucił, że nie może wrócić do pracy, którą wykonywał jako pracownik stolarni.

/k. 2-3 odwołanie/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując zaskarżoną decyzję i jej argumentację.

/k. 4 odpowiedź na odwołanie/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest w sprawie, że powód K. K. otrzymał zaświadczenie lekarskie z dnia 21 maja 2018r. nr (...) potwierdzające, że w okresie od dnia 18 maja 2018r. do dnia 15 czerwca 2018r. był niezdolny do pracy.

Bezspornym jest również, że powód jako osoba ubezpieczona, miał prawo do zasiłku chorobowego w w/w okresie.

W dniu 7 czerwca 2018r. omawiane zaświadczenie lekarskie zostało poddane kontroli przez pozwanego. W tym samym dniu powód został poddany badaniu przez Lekarza Orzecznika ZUS.

W wyniku badania powoda Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał u niego nawykowe zwichnięcie barku prawego.

Lekarz Orzecznik wydał powodowi zaświadczenie lekarskie wydawane w wyniku kontroli lekarza orzecznika ZUS potwierdzające, że kontrolowane zaświadczenie powoda o czasowej niezdolności do pracy jest nieprawidłowe, a niezdolność do pracy ustała z dniem 7 czerwca 2018r.

/dowód: k. 6 opinia lekarska i 10 zaświadczenie Lekarza Orzecznika w aktach ZUS/

Na tej podstawie pozwany wydał zaskarżoną obecnie decyzję.

/bezsporne/

Powód nie był zdolny do pracy w okresie od 8 czerwca 2018r. do 15 czerwca 2018r.

Przyczyną incydentów zwichnięć stawu barkowego u powoda były bardzo proste czynności. W okresie, kiedy wydawano kwestionowane zaświadczenie o niezdolności do pracy, powód pracował w stolarni, gdzie praca związana była z przenoszeniem drewna, a również często praca odbywała się przy maszynach stolarskich. Taka praca wymagała pełnej sprawności. Powód aby nie dopuścić do zwichnięcia barku, musiał być skupiony na permanentnym napinaniu mięśni obręczy kończyny górnej, alb unikaniu niektórych ruchów powodujących zwichnięcie. Powyższe powodowało, że powód nie był zdolny do pracy w w/w okresie.

Często przypadki zwichnięć barku lub zwichnięć nawykowych są wynikiem anatomicznej budowy barku, czyli małą powierzchnią stawową łopatki budującej staw. Przy zbytnej wiotkości torby stawowej bądź układu więzadłowego (a dzieje się tak najczęściej przy nieprawidłowym zagojeniu miękkich struktur barku po pierwszym incydencie zwichnięcia) dochodzi do tzw. zwichnięć nawykowych – czyli zwichnięć dokonujących się po niewielkich urazach lub niefortunnie wykonanych ruchach barku. Tak było u powoda. Być może, gdyby powód wykonywał inną pracę, np. jako portier czy pracę stricte umysłową, zaświadczenie lekarskie nie byłoby wówczas zasadne. Jednakże stan zdrowia dyskwalifikował powoda z pracy w charakterze stolarza.

/dowód: k. 19-22 opinia biegłego sądowego specjalisty ortopedy i traumatologii W. Z./

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody w postaci dokumentów oraz opinii biegłego sądowego ortopedy i traumatologii W. Z..

Okoliczności bezsporne nie budziły wątpliwości Sądu, nadto znajdowały potwierdzenie w dokumentach, z którymi tworzyły spójną i logiczną całość. Dokumenty również nie budziły wątpliwości Sądu, ani nie były kwestionowane przez strony.

Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd podzielił ją w całości. W tym zakresie Sąd miał na uwadze, że opinię wydał lekarz specjalista w zakresie ortopedii i traumatologii, a zatem osoba dysponująca wiedzą specjalną w dziedzinie adekwatnej do schorzenia powoda oraz osoba, której wiedza jest poparta doświadczeniem zawodowym. Biegły w sposób wyjątkowo wnikliwy dokonał analizy materiału dowodowego oraz wyprowadził poprawne i logicznie wnioski,

które przekonująco uzasadnił. Strony nie złożyły żadnych zastrzeżeń i uwag do opinii biegłego, co pozwany wyraził wprost w piśmie z dnia 30 kwietnia 2019r. (k. 32). Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania opinii z urzędu.

Oceniając zaś odwołanie Sąd miał na uwadze, że pozwany wydał zaskarżoną decyzję na podstawie art. 59 ust. 1 i 7 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2017.1368, tekst jednolity ze zm. – zwaną dalej ustawą zasiłkową). Zgodnie ze wskazanym przepisem prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Jeżeli po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określi wcześniejszą datę ustania niezdolności do pracy niż orzeczona w zaświadczeniu lekarskim, za okres od tej daty zaświadczenie lekarskie traci ważność.

Jednocześnie postępowanie dowodowe wykazało, że w okresie od 8 do 15 czerwca 2018r. – odmiennie od ustaleń pozwanego - powód był niezdolny do pracy. Pozwany nie wskazał na żadne inne okoliczności poza zarzuconym odzyskaniem zdolności do pracy, które mogłyby powodować brak prawa powoda do zasiłku chorobowego w tym okresie. W konsekwencji uznać należało, że skoro powód był niezdolny do pracy w okresie od 8 do 15 czerwca 2018r., to przysługiwało mu prawo do zasiłku chorobowego na zasadzie art. 8 ustawy zasiłkowej.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.